

Презентація наукової праці історика Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» в Інституті Східної Європи 13 липня 2021 року. ©

13 липня 2021 року відбулась презентація наукової праці історика Віктора Ідзя «Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття».

Як було наголошено під час презентації рецензентом доктором наук з державного управління, професором Інституту Східної Європи Василем Пасічником: «... наукова праця академіка, доктора історичних наук, професора, директора Інституту Східної Європи (ІСЕ) Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» приурочена українському філософу Григорію Сковороді як національному символу української філософської та державницької думки XVIII століття. Вона на глибоко-науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував в часописах Росії та України відтворюються маловідомі, а той призабуті сторінки життя Григорія Савича Сковороди, зокрема його світобачення на проблему розвитку української філософської та державницької думки у XVIII столітті...».

Як наголосив виступаючи перед колективом, директор Інституту Східної Європи та автор праці академік Віктор Ідзьо: «Окрім історико-філософського, літературного та культурного аспектів проаналізованих в праці я звертаю увагу на джерела з архіву Російської Державної Бібліотеки та Російської Академії Наук міст Москви та Санкт-Петербурга, які мають величезні надбання рукописів та творів Г.С.Сковороди. Наголошу, що наукова і громадська думка XIX-XX століть особливо приділяла увагу філософській та літературній творчості Григорія Сковороди, який у XVIII столітті зробив великий вклад у розвиток української філософії, літератури, громадської та державницької думки... Також у висновок виступу наголошу, що наукова праця «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» є унікальною джерельною базою у вивченні української історії філософії XVIII століття на прикладі творчості визначного її представника - Григорія Сковороди...».

Про великий вклад монографії історика-академіка Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» у наукове дослідження української філософської та державницької думки XVIII століття, відзначив у своїй позитивній рецензії завідувач «Відділу Санскритології» Інституту Східної Європи, кандидат філологічних наук, доцент, виконуючий обов'язки професора Василь Хитрук, рецензію якого публікуємо нище.

З працею вже можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи, у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та у мережі ФСБУК.

Василь Хитрук

Рецензія на монографію доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття». ©

Монографія доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття. - Івано-Франківськ, 2021р.», в основному присвячена творчості великого сина козацької нації українців Григорія Сковороди з його головним філософським кредом: «Пізнай Себе Самого». Істинна велич Григорію Сковороди у тім, що він, на відміну від І.Величковського, однокашника по Києво-Могилянській Академії, замість печер монахства вибрав Свободу поза мурами церков, про що наголошує автор. «Рационалізм і аристотелізм... схоластика» викладання в Академії однаково не подобались обом. І цим ці два світочі епохи Барокко сучасні нам, як і ці справедливі висновки автора монографії: *«Григорію Сковороді призначено було стати першим оригінальним українським філософом. Його творчість також уплинула на багатьох видатних українських інтелігентів, та українських філософів XIX-XX століть, зокрема на «космізм», на вчення про ноосферу українця, засновника Української Академії Наук - Вернадського та на розвиток української поезії модерну й футуризму, з-асновника українського націоналістичного вчення Д.Донцова».*

Читачу з монографії доктора наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» напевне буде цікаво дізнатися багато нового в нюансуванні образу «Старчика» Сковороди і навіть те, що англійський філософ Френсіс Бекон (1561-1626), досліджуючи античнину і Платона, першим помітив «початок» «нової філософії», котра напірч відкинула «Мікрокосмос Людини» старої арійської філософії премудрости «Сімох Мудреців», залишивши тільки «Макрокосмос» «філософії-фізики», те, що можна тільки «побачити й помацати», проти чого так пристрасно виступав сам Г.Сковорода.

Суть цієї «філософської» парадигми привела майбутніх європейських філософів епохи Барокко, Ренесансу і Просвітництва у глухий кут голої софістики, вібраційно тотожної «грецькому Хаосу».

Ця «Нова філософія» стала сіячкою майбутнього реального хаосу в умах європейських мислителів не на одне століття, а на цілих два з половиною тисячоліття! Не звідси черпав натхнення наш геніальний земляк-мислитель.

Джерелом Сили творчости і любомудрої Свободи геніального сина українського народу Григорія Сковороди був не неоплатонізм християнського богослов'я того часу, а засипані часом перлини мудрости Прародителя слав'ян

Лава і Вселенського Учителя Сократа, як і «Сімох Мудреців» античності, серед яких були наші земляки, як Анахарсіве Сколотський (гр.. Скіфський), Тгалес Милесіве, улюблений ант-венет - учень Сократа Антисвен (гр.. Антисфен) та ін. – плеяда фундаторів аріанства, котре пізніше переросло ув аріанське християнство аріанського.

Отже, у монографії доктора наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» Григорій Сковорода постає продовжувачем власне української, слов'янської в своїй основі, любовності Серця і Природи, живим втіленням аріанського християнства, про що прагнуть відмовчуватись більшість сковородинознавців. Він вперше в європейській філософській думці повертає Європі і світу відкинута понад 2000 літ тому Платоном та Арістотелем вчення про Мікрокосмос людини.

Від поєднання Макрокосмосу Всесвіту з Мікрокосмосом людини у Філософії Європи і світу відновилась Гармонія Буття. У серцях мільярдів людей з'явилась нова надія на вищу свідомість і призначення Боголюдини, а в мислителів і мудреців вирости крила...

